

№ 3 (27),
листопад — грудень, 2015 р.

СтудентІнформ

ГАЗЕТА ФІНАНСОВО-ПРАВОВОГО КОЛЕДЖУ

З Новим
роком
та Різдвом
Христовим!

З НОВИМ РОКОМ! З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ!

КОЛОНКА РЕДАКТОРА

...Осіннь промайнула як одна мить, але для нашого Коледжу вона була насиченою на події. Коледж відсвяткував свій День народження, цікаво та оригінально пройшов Хелловін, розпочала роботу Студія пісні, відбувся концерт авторської пісні, екскурсії... Кожна подія була сповнена нових ідей та неперевершених позитивних емоцій. У цих заходах найактивнішу участь брали саме наші студенти. Можу вас запевнити, що вони вміють і працювати, і відпочивати.

Непомітно наближається зима, яка нагадує про майбутню студентську сесію, а головне — про свята, які звичайно з кожним днем наближають нас до казки — дитячих спогадів, аромату ялинки, смачних цукерок, яскравих подарунків та незабутніх вражень.

Вірю, що наступний рік принесе нашій країні Мир та спокій, а маленькі діти на окупованих територіях не почують більше пострілів, що Новий рік з усіма його чудовими атрибутами завітає у кожен оселю, а батьки і діти зустрінуть цей рік разом за родинним святковим столом! Мені дуже цього б хотілося...

Новий рік та Різдво Христове — світлі свята, які спонукають кожного з нас замислитися про справи, події та перемоги року минулого.

Щиро і сердечно вітаю всіх з Новим 2016 роком та Різдвом Христовим!

Бажаю нам Миру та здійснення усіх світлих і чарівних мрій!

Студентам успішно скласти сесію!!!

Поліна КОЗАЧУК,
головний редактор

Так швидко і майже непомітно до нас завітала зима... Древа одягають білосніжні шапки, на подвір'ях з'являються кумедні сніговички — і в кожного прокидається казковий новорічний настрій.

Минає 2015 рік, який увійде в сучасну історію України. Він був зовсім непростим для нашої країни, але ми все витримали. Цілий рік — це чималий проміжок часу, в якому вміщується багато подій. Тому наприкінці року прийнято підбивати підсумки своєї діяльності, аналізувати успіхи та невдачі, «сортувати» все і планувати рік прийдешній. З приходом 2016 року настає новий етап коледжанського життя. Сподіваємось, що прийдешній рік буде не менш успішним для нашого вузу, багатим на знакові події, а студенти радуватимуть своїми досягненнями!

2016 рік — високосний — рік Вогняної Мавпи. Це означає, що для багатьох людей він буде досить багатий на яскраві події, в плані зміни роботи, поїздок...

Новий рік — чарівне свято! Саме його ми так чекаємо, ретельно готуємось, вибираючи найкрасивіші і яскраві вбрання і милі подарунки для близьких та друзів! Всі ми віримо в магію новорічної ночі, в її чарівну силу. Під бій курантів ми загадуємо найщиріші, сміливі й неймовірні бажання. А там де свято — повинні бути і подарунки. Новий 2016 рік буде роком веселої, завзятої і непередбачуваної Вогняної Мавпи, яка принесе нам багато позитивних емоцій і змін. При виборі подарунків для своїх рідних і близьких, необхідно керуватися їх смаками і, звичайно ж, уподобаннями Мавпи.

Мавпа — тварина непередбачувана, має особливий характер. Її легко образити, але і нескладно порадувати подарунком. І далеко не завжди він повинен бути дорогим. Досить підійти до питання вибору подарунка не на швидку руку, і, звичайно ж, знати і розуміти — що не можна дарувати на Новий рік 2016, а що можна.

Головне правило — не дарувати у 2016 році різні ланцюжки і браслети. Для Мавпи ланцюг — це обмеження свободи. А значить, не ризикуйте і не зліть господиню року.

Також Вогняна Мавпа не любить різні буденні речі. Тому не варто вибирати дуже яскраві подарунки. Не даруйте практичних і непотрібних речей, дрібничок. Адже подарунок повинен радувати господиню року, а не нагадувати їй про турботи.

Тож новорічні свята — це казка, яка дозволяє поринути у чарівну атмосферу мрій та сподівань на краще. Тому вам, дорогі наші читачі, я хочу побажати, щоб саме це відчуття щастя та радості ніколи не покидало вас. Щоб усі ваші мрії, які ви загадаєте під бій курантів, здійснювалися, справи завершалися і життя вдавалося.

Дорогі наші читачі та дописувачі, репортери й фоторепортери, студенти, викладачі, працівники — усі, хто любить нашу коледжанську газету! Сердечно вітаємо вас із новорічними та різдвяними святами! Яскравого та насиченого Вам року!

ЗМІСТ

- 2 Новий рік та Різдво
- 3 Коледжу — 21
- 4 Конференція
Студент і сесія
- 5 Хелловін
Студія пісні
- 6 **КАЛЕНДАР ВИЗНАЧНИХ ПОДІЙ**
День Гідності та Свободи
Патріотизм українців
Українська мова
Голодомор
День Збройних сил України
День ліквідатора наслідків аварії на ЧАЕС
- 8 День Святого Миколая
День Миру
- 9 Відкриття пам'ятної дошки
- 10 Екскурсії
- 12 Вітання з Днем народження
Міжнародний день студента

Кожен навчальний заклад має свій день народження, свою біографію, традиції. День створення Фінансово-правового коледжу 14 жовтня 1994 року. Нам 21 рік.

21 рік... Це багато чи мало, радісно чи сумно? Мабуть багато, — бо багато зроблено, пережито... Мало, бо для Коледжу 21 — це лише молодість: горіння, надії, злеті. І, звичайно, радісно... Радісно за випускників, які стали нашою окрасою, радісно від чудових неповторних днів натхненної праці, проведених разом.

І, ніде правди діти, родзинка суму все таки закрадається у душу, — бо ті чудові дні не повертаються, а стають історією. Шлях, який пройшов Фінансово-правовий коледж, заслуговує на повагу. Це життєвий літопис наполегливої натхненної праці викладачів, студентів та всього колективу до визнання своєї ролі у суспільстві.

Крок за кроком, сходинка за сходинкою Коледж послідовно і впевнено зводився на повний зріст, мужнів. Головна сторінка в історії нашого навчального закладу розгорнулася у 1994 році, коли Коледж зробив свої перші кроки в освітньому просторі.

Цифри, факти... А за ними — далеко не прості роки, сповнені плідної праці, позначені іменами конкретних людей, хто власне створив і хто зміцнює сьогодні імідж навчального закладу з усталеними традиціями організації навчально-виховної роботи. Історія Коледжу є предметом гордості усіх, хто в ньому працює і навчається, даниною глибокої подяки усім, хто збагачував його славу і честь, створював традиції та закладав фундамент на майбутнє.

Гордість і слава Коледжу — це його випускники. Вони працюють у різних галузях, а є такі, які після закінчення Коледжу продовжили навчання в магістратурі Київського національного університету імені Тараса Шевченка — захистили кандидатські дисертації та присвятили себе викладацькій справі.

Свій 21-ий рік народження Коледж зустрів у розквіті творчих сил і енергії, сміливо і впевнено дивлячись у майбутнє. Щиро хочеться побажати на довгі роки Коледжу залишатися

**КОЛЕКТИВОМ,
ОБ'ЄДНАНИМ
ЛЮБОВ'Ю,
ЕНТУЗІАЗМОМ,
ДОВОРОМ І
ЖИТТЕЛЮБСТВОМ.**

Тисячі випускників. Тисячі долів. І всіх їх об'єднує те, що у кожного був вчитель і наставник, який дав півку в життя.

КОЛЕДЖ ВІДСВЯТКУВАВ СВІЙ 21 РІК НАРОДЖЕННЯ

Нинішні студенти підтримують і примножують традиції Коледжу. Серед них є багато талановитих і активних, які з відповідальністю ставляться до тієї чи іншої справи. Тож згадаємо, як відсвяткували День Коледжу...

Цей день видався сонячним, по-осінньому прохолодним. Але у Коледжі вирувала тепла атмосфера, бо йшла активна підготовка до відзначення 21 року народження альма-матер. Студенти готувались до цього дійства заздалегідь. Підготували плакати, які були наповнені святковою інформацією, вітаннями, цікавими фотографіями, проявили творчі здібності та власними руками вишили серветки, картини бісером, а методисти, куратори та викладачі зробили смачну випічку.

Свято розпочалося привітанням до всього колективу Коледжу, адже нам є чим пишатися у минулому, та що сказати сьогоденню.

Далі за програмою було вручення дипломів, медалей та кубків студентам, які зайняли перші місця на Студентській спартакіаді. Це велика честь одержати такі нагороди, адже Спартакіада була приурочена до Дня Коледжу. Всім студентам побажали подальших спортивних успіхів і перемог.

На свято прибули гості, випускники минулих років. Вони зворушливо згадували про щасливі студентські роки проведені в Коледжі, про своїх наставників, які дали їм путівку в професійне життя.

Студенти нашого Коледжу — найкращі, вони зі своїм особливим внутрішнім світлом та впевненими переконливими поглядами на життя.

Святковий концерт, підготовлений студентами Коледжу вийшов зворушливим та урочистим. Є у Коледжі багато талановитих студентів, але цього разу першокурсники були на висоті. Хто сказав, що першокурсники не креативні? Вони були просто молодці!

За приємними вітаннями, спогадами і побажаннями непомітно злетів час святкової зустрічі. День народження подарував усім хорошиї настрої, радісне піднесення і відчуття особистої причетності до справ та життя улюбленого Коледжу.

З нагоди дня народження навчального закладу наші найкращі вітання всім, хто був причетним до створення Коледжу, його студентам і випускникам, викладачам і працівникам. У Коледжі працюють тільки творчі, зацікавлені, талановиті викладачі та працівники.

Студенти! Цінуйте час, збагачуйте знаннями і практичними навичками, бо завдяки цьому ви створюєте своє професійне майбутнє.

Бажаємо всьому колективу процвітання! ■

ЧЕРЕЗ ЗНАННЯ — ДО УСПІХУ!

Київський національний університет
імені Тараса Шевченка
Юридичний факультет

І Міжнародна науково-практична конференція
ЮРИДИЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ
УНІВЕРСИТЕТУ СЯГОГО ВОЛОДИМИРА
В ПЕРСОНАЛЯХ ЙОГО ВИКЛАДАЧІВ ТА ВЧЕНИХ

27 листопада 2015 року

Конференція була присвячена 140-річчю від дня народження ректора Університету Святого Володимира Є. В. Спекторського. Серед багатьох учасників конференції були наукові співробітники та студенти юридичного факультету Фінансово-правового коледжу:

- **ГУБАНОВА Тамара Олексіївна**, к. ю. н., директор. «Дослідження правових вчень про фінансовий контроль на початку XX ст. в Університеті Св. Володимира».
- **КРАВЧЕНКО Михайло Георгійович**, к. ю. н., науковий співробітник НДС «Центр дослідження проблем прав людини» КНУ ім. Тараса Шевченка. «Внесок видатних вчених Університету Св. Володимира у розвиток вчення про закон та його реалізацію».
- **МАЦЕЛЮХ Іванна Андріївна**, к. ю. н., асистент кафедри історії права та держави юридичного факультету КНУ ім. Тараса Шевченка. «Євген Спекторський про засадничі принципи виборчого права».
- **БЄЛІК Катерина Олександрівна**, IV курс. «Мовний правовий режим в Університеті Св. Володимира в умовах Української революції».
- **САМУСЬ Артем Вікторович**, IV курс. «Поліцейське право у наукових поглядах А. Я. Антоновича».
- **ГАВРИШ Анастасія Сергіївна**, I курс. «Наукова та педагогічна діяльність Є. Спекторського під час його роботи в Університеті Св. Володимира».
- **ГНАТІВ Вікторія Романівна**, I курс. «М. К. Ренненкампф — видатний вчений, ректор Університету Св. Володимира та викладач».
- **КРАВЧЕНКО Ніна Олександрівна**, I курс. «Наукова та педагогічна діяльність Є. Спекторського під час роботи у Варшавському університеті».
- **НАГОРНА Дар'я Георгіївна**, I курс. «Наукова спадщина К. О. Неволіна та її значення для сьогодення».
- **НОВІКОВА Олександра Михайлівна**, I курс. «Природно-правова теорія у наукових поглядах Є. М. Трубецького».
- **ОСІПЕНКОВ Ярослав Вікторович**, I курс. «Життя і творчість Є. Спекторського в еміграції».

Підготувала Анастасія ГАВРИШ, I курс, юр. ф-т

СТУДЕНТ І СЕСІЯ

Студентські роки — це новий цікавий та найпрекрасніший етап у житті кожної людини... Наближається прекрасне свято — Новий рік! Вже щосили почалася передсвяткова суєта, всі готуються до новорічних канікул, але для більшості студентів новорічно-різдвяний період включає в себе, крім святкового роздолля — підготовка і здача зимової сесії.

Непомітно проходить грудень. Наближається дуже відповідальний час. Зимової сесії — це закономірний підсумок першого навчального семестру. Спочатку пора заліків, а початок їх з 21 грудня. Нагадуємо, що залік — форма перевірки засвоєних знань, яка передуює іспитів і є перепусткою до їх складання. Хто працював у семестрі сумлінно — отримує оцінку відмінно! Іншим студентам — напружено працювати. Цілком можливо, що у багатьох студентів вже встигли виробитися якісь певні методи вивчення навчального матеріалу, підготовки до заліків та іспитів.

Студенти вважають, що від сесії до сесії живемо ми весело і безтурботно. Ось тільки на самій сесії приходить час розплати. І там вже зовсім не весело і не безтурботно. І відразу думка приходить — навіщо ми жили так весело?

Любити сесію чи ненавидіти — вирішувати вам. Головне — не піддаватися загальній паніці, вперто готуватися і зберігати спокій. Наздоганяйте пропущене, недовивчене... Успіхів вам під час сесії! Ні пуху, ні пера!

М. Г. ДЕМ'ЯНЕНКО, методист ек. ф-ту

Катерина БЕЛІК, IV курс, юр. ф-т

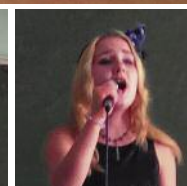
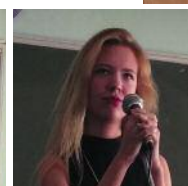
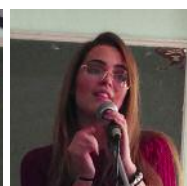
Хелловін — сучасне свято, що відзначається щорічно 31 жовтня. Найбільшу популярність свято має за кордоном, дуже яскраво і пишно святкується у Великобританії, США, Канаді, Ірландії і дещо скромніше в інших країнах.

На Хелловін прийнято ходити в гості або ж зазвати до себе друзів і родичів. Хоча День всіх святих і не є державним святом навіть в англomовних країнах, відзначають його дуже широко. Не так давно цей звичай прийшов і в Україну. Передісторія виникнення Хелловіна детально вивчається, а традиції — активно переймають школярами та студентами. Більшість молоді з нетерпінням чекає 31 жовтня, щоб побешкетувати і розважитися.

29 жовтня 2015 року студенти Коледжу також відзначили це свято. У прикрашеній аудиторії гарбузи зі свічками нагадували про таїнство цього дійства.

А святковий концерт, що пройшов у цей день, допоміг присутнім відчувати всю магію Хелловіна.

Усім присутнім було весело. ■

СТУДІЯ ПІСНІ ТА МУЗИЧНОЇ ТВОРЧОСТІ

Катерина РАХУБА, I курс, юр. ф-т

У Коледжі відбувся вечір, присвячений двом подіям: презентації Студії пісні та музичної творчості «СТУПІ» під музичним керівництвом Хоменка Володимира Костянтиновича та прем'єрі його 400-ої пісні «Подаруй».

А тепер все по-порядку. Під час підготовки до Хеловіну студентки Коледжу Юлія Приходько, Настя Шамаєва та Саша Новікова розучували пісні, автором яких є В. Хоменко. У розмові з дівчатами він розповів, що ним уже написано 399 пісень і коли напише 400-ту, то обов'язково про це повідомить. Ось так і трапилося — пісня написана! Учасниці студії підтримали ідею об'єднати ці дві події.

Хочеться зазначити, що Володимир Костянтинович закінчив історичний факультет Київського державного університету імені Тараса Шевченка, а серед його авторських доробків є гімни Коледжу, Ліцею, Юридичного й Історичного факультетів та Філологічного інституту Київського національного університету імені Тараса Шевченка.

33 роки пропрацював вчителем історії у своїй рідній школі в м. Макарові. У 1984 році написав свою першу пісню, а зараз у своєму творчому доробку має 400 пісень. Все життя нерозлучний з улюбленим музичним інструментом — гітарою, — він навчає цьому і своїх вихованців. А крім того, Володимир Костянтинович вже не один десяток років є бардом — поетом, композитором і виконавцем власних пісень.

Видав три диски: «Три кошики щастя» (2008), «Просто Макаров» (2013), «Акустичний прибулець» (2014). Зараз працює над четвертим диском під назвою «Ти — поруч».

Студенти Коледжу прийшли на творчий вечір, щоб поспілкуватися із самотнішим талановитим автором і послухати у його виконанні пісні, що відображають наше життя, переосмислене і пропущене крізь кожен нерв і кожен рух серця самого автора.

Наші студентки Юлія Приходько, Настя Шамаєва дуже зворушливо виконали пісні «Назавжди» та «Українці». Тож автор подарував присутнім чудові пісні у своєму виконанні та у виконанні гостей: хорового колективу «Свят-КОЛО», в якому він теж є учасником (керівник, Заслужений діяч мистецтв України, лауреат Державної премії імені Т. Г. Шевченка, композитор Віктор Степурко), лауреата міжнародних і Всеукраїнських конкурсів, співака Павла Скларова, гурту «Лена Іванова» з Чернігова, Олю Осіпцову, професійну скрипалістку, вокалістку, майбутню акторку.

Слова пісні «П'ята колона» глибоко вразили всіх присутніх, бо вони дуже актуальні сьогодні. Також відбулася прем'єра пісні «Подаруй». Вечір пройшов у теплій і дружній атмосфері.

Тож запрошуємо студентів Коледжу до Студії пісні та музичної творчості, щоб проявити свої таланти та здібності. ■

У всіх містах України відбулися урочистості та меморіальні заходи присвячені революційним подіям Революції Гідності.

21 листопада український народ відзначив День на честь початку двох революцій: Помаранчевої революції (2004) і Революції Гідності та Свободи (2013).

Згадаймо історію... 22 листопада 2004 — дата початку «помаранчевої» революції в Україні, компанії загальнонаціональних протестів, мітингів, пікетів, страйків і інших акцій громадянської непокорності проти свавілля влади. Події були організовані та проведені прихильниками Віктора Ющенка, основного кандидата від опозиції на прези-

дентських виборах у листопаді — грудні 2004 року.

Акція почалася після оголошення Центральною виборчою комісією результатів другого туру президентських виборів (у результаті першого визначилися два кандидати — Віктор Ющенко і Віктор Янукович), згідно з якими переміг В. Ф. Янукович. Після рішення Верховного суду було проведено повторне голосування другого туру, в результаті якого президентом України став Віктор Ющенко.

На жаль, влада, встановлена в Україні на той момент, не змогла реалізувати більшості очікувань, покладених на неї українським суспільством.

Україна, 2014-й: Україна — це

територія гідності і свободи. Такими нас зробила не одна, а дві революції — наш Майдан 2004-го року, який був Святом Свободи, Євромайдан і Революція 2013-го року, Революція Гідності. Це був дуже важкий іспит для України, коли українці продемонстрували свою європейськість, гідність, своє прагнення до свободи.

Два роки назад люди з надією на те, що її почує влада, а Україна стане ближче до Європи. Знову зібралися на Майдані. Режим Януковича відреагував на мирну акцію блискавично, жорстоко, зробивши злочин проти свого народу.

Після подій кінця 2013 — початку 2014 року, революції Гідності і трагедії початку неоголошеної війни Росії проти України, окупації «братнім російським народом» Кримського півострова і декількох обласних центрів на сході України, віддаючи належне шанування патріотизму і мужності громадян, які стали на захист демократичних цінностей, прав і свобод людини і громадянина, національних інтересів Української держави та її європейського вибору, святковий День отримав нове дихання. Це день, коли Україна по-справжньому усвідомила важливість національної єдності проти несправедливості, корупції та адміністративного безчинства.

21 листопада, у День Гідності

та Свободи український народ вшановує пам'ять загиблих Героїв Небесної Сотні та учасників АТО.

Завдяки мужності українських воїнів, волонтерів та небайдужих громадян, що підтримують українське військо ми переможемо і у цій війні.

Євромайдан-SOS відкрив номінування волонтерів на щорічну «Волонтерську премію». Організатори привертають увагу суспільства до неоціненого внеску звичайних людей, які щоденно роблять надзвичайні речі та змінюють цей світ на краще.

Традиційно із початком листопада розпочинається процес номінування на «Волонтерську премію» Євромайдану SOS за щоденну волонтерську роботу або волонтерський вчинок.

Усвідомлюємо, що попереду ще багато потрібно зробити, змінити та запровадити. Ми не маємо морального права зупинитися, зрадити пам'яті Небесної Сотні та Героїв-Захисників, які віддали та віддають життя за Україну. Маємо продовжувати розпочату боротьбу до остаточної перемоги Революції Гідності.

Ми, українці, віримо, що лише в єдності дій можемо досягти величної мети — побудови економічно й духовно багатой, вільної й демократичної України, якою пишатимуться майбутні покоління. ■

Сьогодні такий складний час, що не можна стояти осторонь подій, які відбуваються навколо нас, і свою життєву позицію не потрібно боїтися декларувати.

Можна впевнено сказати, що за кілька місяців Євромайдану ментальність українців змінилася більше, ніж за 22 роки незалежності. Після Майдану в українців прокинулося давно забуте почуття: самопожертви за державу, національна солідарність і відповідальність за майбутнє країни.

Революція відбулась не лише в політичному житті країни. В першу чергу, вона відбулась у нас самих, у нашій свідомості. Дуже вдало зазначено, що, шукаючи Європу, ми знайшли Україну.

Ось в чому істина. Бути патріотом — це любити свою країну, знати її мову та поважати її традиції. Наш патріотизм сьогодні проявляється всюди: хтось перефарбовує мости в національні кольори, дехто розвиває інфраструктуру міста, а хтось воює за нашу незалежність. Кожен, хто вийшов на Майдан, заклав маленьку цеглинку в підвалини храму нашого майбутнього. На жаль, вже вкотре нам не дають його добудувати. Тепер вже руйнують зовні. Та, варто пам'ята-

ПАТРІОТИЗМ І СОЛІДАРІСТЬ УКРАЇНЦІВ – ЗАПОРУКА ПЕРЕМОГИ УКРАЇНИ

ти, що разом ми — сила. Ці слова вже були підтверджені не один раз. І, рано чи пізно, ми здолаємо й цього, зовнішнього ворога. Адже ми — українці, а українці не здаються!

Хтось запитає, для чого це все? Відповідь проста: щоб ми та наші нащадки жили в гідній країні. Щоб, приїхавши в Європу, говорити з гордістю: «Я — українець!» І ніхто вже не посміє спитати: «А де вона, ця Україна?»

На жаль, східні міста України були довгий час отруєні проросійською ТВ-пропагандою, і лише зараз у них патріотизм починає прокидатися. Наш ворог хотів зруйнувати нашу любов до України, але йому це не вдалося! Навпаки — люди за-

раз об'єднуються, ще більше закохуються в Україну. Увесь світ зараз захоплюється нашим характером, нашою волею, нашим терпінням і нашим патріотизмом. Ми — особлива нація!

Як каже Блаженніший Любомир Гузар, «у нас немає поділу між сходом і заходом; є поділ між тими, хто любить Україну і хто її не любить».

Я патріот, бо я люблю Україну. І ця любов назавжди! ■

Українська мова — це велика культура та історія. Українською мовою писали Котляревський і Шевченка, Франко і Леся Українка, Нечуй-Левицький і Коцюбинський. Дослідники вважають, що саме з преподобного Нестора-літописця і починається писемна українська мова. Тож, День української писемності та мови відзначається щорічно 9 листопада в день вшанування пам'яті Преподобного Нестора-Літописця.

Шлях її розвитку — це тернистий шлях боротьби. Багато жорстоких століть пережила невмируща українська мова. Перетерпіла вона і дикунський циркуляр царського міністра Валуєва, і ганебний Емський указ 1876 року, який заборонив друкувати книги українською мовою.

Хочеться сказати теплі і ніжні слова про нашу рідну мову. Ми народилися і живемо на мальовничій і чудовій землі — Україні. Тут жили наш і діди, живуть наші батьки, живемо і ми. Тут корінь роду українського, що сягає сивої давнини. Тому, де б ми не були, скрізь відчуваємо поклик рідної землі. Любов до рідної мови починається з коліски, яка зачарує всіх своєю надзвичайною ніжністю, простотою. У них материнська ласка, любов, світ добра і краси, світ справедливості.

*«Збережемо мову, вона того варта!
Мила і чудова, її вчити варто.
Мова така гарна! Вона душу має;
Трудиться немарно, хто її вивчає.
Мову твою милу тільки той загубить,
Хто її боїться, хто її не любить.
Не цураймось мови, вчимося розмовляти,
Щоб слова чудові вміли оживати.
Щоб усім народам пісню звучала
Мова наша горда, мова величала!»*

Щорічно, у четверту суботу листопада, в Україні відзначається День пам'яті жертв голодоморів. Історія органічно пов'язана з пам'яттю, яка долає невпинний час, долає забуття. В цьому непересічна культурна значимість пам'яті. Безпам'ятство — це невдячність перед минулим і безвідповідальність перед майбутнім. Щоб не помилятися в майбутньому, ми повинні пам'ятати про свої помилки в минулому.

У другій половині 1980-х років, розпадом Радянського Союзу та створенням власної держави і почали відкриватися факти недалекого спільного минулого, які так старанно приховувалися владою. Однією з таких трагічних сторінок стала правда про голодомори.

Ще живі люди, котрі пам'ятають голодомор і можуть розповісти про нього. Ще зберігається шанс засвоїти урок історії не за підручниками, а через безпосередній контакт із живими свідками. Але з кожним днем події голодомору віддаляються в часі, не втрачаючи при цьому свого скорботного і трагічного значення.

Вшанувати пам'ять невинних жертв — це той мінімум, який ми, сучасні українці, маємо зробити не стільки для мільйонів загиблих, а, скоріше, задля наших дітей, які повинні завжди пам'ятати про ті страшні часи й робити все, щоб подібне ніколи не повторилося.

Голодомор 1932—1933 років Україна пам'ятає. Ці трагічні сторінки нашої історії — національне нещастя, яке поглинуло мільйони безневинних, а, значить, — не підлягає забуттю. ■

6 грудня Україна відзначає День Збройних сил України. Це свято було запроваджене у 1991 році постановою Верховної Ради. Дата святкування була обрана не випадково, адже саме 6 грудня 1991 року був прийнятий закон «Про Збройні сили України», що вважається офіційною датою створення армії незалежної України.

Від імені всього колективу та студентів Коледжу хочемо привітати усіх військовослужбовців з їх професійним святом. Хоча цього дня Збройними силами України «виловнюється» лише 24 роки, але насправді корені української армії, її бойові традиції сягають декількох століть, і сьогодні українські солдати і офіцери гідно продовжують справу своїх предків. Саме на них покладена священна місія — боронити свою рідну землю, охороняти мирне життя свого народу. Ми дуже вдячні їм за це, і бажаємо всім військовослужбовцям мужності, міцного здоров'я, успіхів, добробуту і миру на всій українській землі. ■

ЧОРНОБИЛЬ НЕ МАЄ МИНУЛОГО ЧАСУ

14 грудня Україна відзначає День вшанування учасників ліквідації наслідків аварії на ЧАЕС. З метою вшанування мужності, самовідданості і високого професіоналізму учасників ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській атомній електростанції 14 грудня було оголошено Днем ліквідатора наслідків аварії на Чорнобильській АЕС. Майже півроку тривала робота ліквідаторів. Саме так називають героїв, які на очах усього світу здійснили колективний подвиг.

Ми віддаємо шану всім тим, хто ціною власного здоров'я й життя захистив нас й увесь світ від наслідків Чорнобильської катастрофи.

Низький Вам уклін за мужність і героїзм та силу духу, проявлені при подоланні наслідків аварії. Щиро зичимо вам міцного здоров'я, невичерпної енергії, сімейного благополуччя, уваги держави і шани вдячних поколінь. Вічна пам'ять і шана тим, чиє життя обірвав смертоносний атом... ■

СВЯТО ЛЮБОВІ І ТЕПЛА

Зимку є чимало свят, яких з нетерпінням чекають дорослі та діти. Цей святковий зимовий час розпочинається 19 грудня, коли відзначається день Святого Миколая.

Нині ми пов'язуємо свято Миколая тільки з подарунками і часто навіть не здогадуємося про глибоке релігійне коріння та особливості відзначення цього свята нашими предками. Святий Миколай (або Ніколаус) — це реальна історична особа — візантійський єпископ, що прославився своєю любов'ю до дітей і допомогою бідним.

Відзначають день Святого Миколая, який нагадує людям про цінність безкорисного дару любові напередодні Різдва Христового.

Про добродіє життя святого Миколая відомо небагато. Святий Миколай з Мири (місто в стародавній Лікії, нині місто Демре в Туреччині), відомий як Миколай Чудотворець, народився 15 березня 270 року. За переказами, він був сином заможних батьків з Патари в Лікії, провінції Малої Азії.

Народні легенди оповідають про те, що святий Миколай допомагав бідним і нещасним. Своїм небесним заступником його обрали моряки, ув'язнені, пекарі та купці.

У кожній європейській країні існують свої традиції та звичаї, пов'язані зі святкуванням цього дня. Традиційно свято починається з відвідин церкви. У Нідерландах це зимове свято чекають з нетерпінням не тільки діти, а й дорослі. Святий Миколай є покровителем Амстердама, і головний католицький храм міста названо на його честь. У Франції особливо шанують Миколая Чудотворця в Лотарингії, де він вважається святом покровителем. Це друге місце паломництва до мощей святого після італійського Барі. Тут у невеликому містечку Сан-Ніколя-де-Пор знаходиться базиліка Сан-Ніколя, в якій зберігається частина мощей Миколая Угодника. У Німеччині, а також у Швейцарії та Австрії діти увечері 5 грудня виставляють взуття за поріг будинку, щоб до них прийшов вночі Ніколаус і залишив їм солодощі та маленькі подарунки.

У День Святого Миколая не лише дарують а й отримують подарунки, намагаються виконати чиесь заповітне бажання. Це може бути грошова допомога бідним, іграшки, солодощі, одяг для дітей-сиріт та інша допомога нужденним. У народі вважають, що Святий Миколай піклується про мандрівників, водіїв, туристів, воїнів. Також святий допомагає у скруті, боронить від стихійного лиха. Крім того, саме Миколай — покровитель дітей, молоді і завжди опікується їх життям та навчанням.

День Святого Миколая — урочисте свято та найбажаніший день у році для дітей. Напередодні свята діти пишуть до Миколая листи зі своїми побажаннями. Чемні діточки обов'язково знаходять під подушкою подарунків.

День Святого Миколая — чудове, родинне свято любові і тепла.

Зі святом Святого Миколая!

ВСЕСВІТНІЙ ДЕНЬ МИРУ

Це свято ще називають Днем всесвітніх молитов про мир. 8 грудня 1967 року римський папа Павло VI встановив нове свято, Всесвітній день миру. Його відзначають в перший день кожного нового року. 17 грудня 1969 року Генеральна Асамблея ООН проголосила свято офіційним.

Мир на Землі, послаблення напруги в міжнародних та міждержавних відносинах, — це головні теми щорічних передсвяткових послань понтифіків до віруючих. Загальний лозунг Всесвітнього дня миру: «Пробач, і ти отримаєш мир».

Катерина
КОНОПАЦЬКА,
I курс, юр. ф-т

18 листопада відбулося урочисте відкриття пам'ятної дошки на честь знаменитого фізика і електротехніка, винахідника X-променів, перекладача Біблії та Псалтиря, відомого громадсько-політичного діяча, вченого і патріота Івана Павловича Пулюя, 170-річчя від дня народження якого відзначається цього року.

На урочистому відкритті дошки були присутні: керівник клубу «Наукова спадщина» при КБВ НАНУ, д. фіз.-мат. н., професор Інституту фізики НАН України Василь Шендеровський, активісти громади Солом'янського району, представники Громадської ради при Солом'янській районній в м. Києві державній адміністрації, представники відділів Солом'янської райдержадміністрації, учні та студентська молодь району. Серед присутніх були студенти I курсу Фінансово-правового коледжу під керівництвом викладача фізики Трущ Н. І.

Ім'я Івана Пулюя було незаслужено забуте, як і багатьох інших українців — відомих учених, громадських діячів, кому довелося жити, працювати поза межами України, повернулося на батьківщину.

Науковий геній Івана Пулюя полягав у багатогранності його таланту та високому рівні досягнень у всіх сферах діяльності. Об'єктом його уваги були найважливіші проблеми тогочасної фізики та електротехніки.

І. Пулюй — автор 50 наукових праць українською, німецькою, англійською мовами. Його наукова діяльність розпочалася з дослідження внутрішнього тертя та дифузії газів і парів, процесів у вакуумних газорозрядних апаратах власної конструкції. Фізичні прилади І. Пулюя експонуються в наукових музеях Відня, Парижа, Лейпцига, Праги. За флуоресцентну «лампу Пулюя» у 1881 році він одержав премію на Празькій виставці.

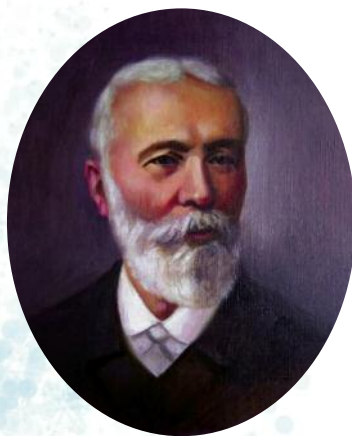
Саме Іван Пулюй сконструював першу трубку для просвічування органів людини, яку назвали рентгенівською, за 14 років до офіційної реєстрації. Сталося так, що німецький учений Рентген на кілька тижнів раніше опублікував у пресі повідомлення про своє відкриття, тому винаходу присвоєно його ім'я.

Широко відома його активна позиція щодо захисту прав українського народу, його політичних свобод, рідної мови, велика організаційна робота на культурно-просвітницькій ниві.

ПАМ'ЯТЬ ПРО ФІЗИКА, ГРОМАДСЬКОГО ДІЯЧА ІВАНА ПУЛЮЯ

До 170-річчя
від дня народження

...Нема більшого гонору для інтелігентного чоловіка, як берегти свою і національну честь та без нагороди вірно працювати для добра свого народу, щоб забезпечити йому кращу долю.

Іван ПУЛЮЙ

Учений із світовим іменем, який жив і працював за кордоном, завжди пам'ятав про своє коріння, вірив у незалежність своєї Вітчизни. Йому належать такі слова: «Самостійність України є ключем до мирної зали Європи», «Поневолені народи Росії повинні стати вільними і утворити власні держави. Але найважливіше значення для досягнення цієї мети, для забезпечення тривалого миру в Європі може мати тільки самостійна Україна. Незалежність України є, за нашим переконанням, ключем до миру в Європі».

У статтях І. Пулюй гостро критикує злочинну політику Росії, зокрема стосовно заборони української мови, обстоює національні інтереси українського народу в межах обох імперій, домагається утвердження повноправного культурного, соціального і політичного статусу. У 1869 році він уклав і видав «Молитослов» українською мовою, перекладав разом із Пантелеймоном Кулішем Новий Завіт, Євангеліє. За активної участі І. Пулюя завершено переклад Старого Завіту й видруковано перший повний україномовний переклад Біблії.

У книзі, як додаток, вміщено дві статті Івана Пулюя «Польські русофіли і масові арешти вірних державі українців у Галичині» та «Україна і її міжнародне політичне значення». Це досить актуальні й нині спостереження за суспільним життям європейських держав. У статті «Україна і її міжнародне значення», що написана німецькою мовою і надрукована сто років тому (подається в перекладі за виданням «Іван Пулюй. Збірник праць» за заг. ред. В. Шендеровського, видавництво «Рада», 1996), Іван Пулюй усвідомлює роль України в історії Європи, розкриває її сутність з точки зору її ідентичності.

Передруковані статті є надзвичайно актуальними нині, цінність їх у тому, що вони співзвучні з нинішнім моментом, коли сила мільйонів громадян, сотні тисяч волонтерів постали на захист єдності та територіальної цілісності України. І. Пулюй стверджує, що союз Росії з Україною завжди був нерівномірним, а відтак і неприродним. Росія більше багата на виробництво та послідовним нарощуванням статків і прибутків, не стільки працею «великоросів», скільки нещадним пограбуванням країн, і в першу чергу України. Статті І. Пулюя читаються легко, написані дохідливо й переконливо. Їх варто прочитати.

«Професор Іван Пулюй був не тільки найвизначнішим фізиком Австро-Угорщини, але він належав до тих, хто у другій половині XIX ст. та на початку XX ст. формував світ.»

(проф. Вільгельм ФОРМАН)

Вересень для студентів нашого Коледжу — це завжди початок нового, незвіданого. Так, студентам I курсу 2 групи привітного сонячного дня пощастило відвідати науково-популярний музей «Експериментаніум», що на древньому Подолі. Цей унікальний музей науки і техніки дає можливість безпосередньої участі в експериментах та дослідях. В музеї понад 250 інтерактивних експонатів, що цікаво ілюструють фізичні та хімічні закони, природні явища, а також велика кількість оптичних ілюзій, головоломок, ігрових атракціонів.

Враження студентів від побаченого:

Крицька Олена: «Музей мені надзвичайно сподобався, адже нам розповідали різні цікаві факти, а для кращого усвідомлення дозволяли застосувати їх на практиці. Найбільше сподобалися експозиції «Чорна діра», «Електрична куля», «Ефект підтримки літака в повітрі». Все побачене залишило тільки приємні враження».

Панасюк Настя: Мені сподобалося все, але найбільше: «Лабіринт», «Музична кімната», «Логічні ігри». Музей надзвичайно захоплює, що не помічаєш, як проходить час, тому хочеться повертатися туди знову і знову».

Боровська Яна: «Я думаю, що всім сподобалися досліди з електротехніки, адже саме вони дають найбільше курйозів, що примушують нас посміхатися. Одним словом, «Експериментаніум» — це, безумовно, місце, про відвідування якого точно не пошкодуєш».

Вардхатунян Мадіна: «Это не просто музей, а научно-развлекательный центр. Главная изюминка этого музея — это возможность посмотреть, потрогать, познакомиться, поэкспериментировать... Мы впервые пошли на что-то подобное и остались довольны результатами».

М. Д. ТУКАЛО, методист юр. ф-ту

Лука КАРАБАКИ, I курс, юр. ф-т

Яразом зі своєю групою пішли на екскурсію у Звіринецькі печери. Спочатку ми йшли по Ботанічному саду, очі відпочивали, така краса навколо, зелені дерева, красиво, так і хотілося йти довго, насолоджуючись природою...

Через Ботанічний сад ми потрапили в Свято-Троїцький Іонинський монастир.

Це православний чоловічий монастир у Києві. До 1918 року налічував понад 800 ченців і послушників. Протоієрей Олександр, магістр богослов'я був нашим екскурсоводом. Він розповідав багато цікавого.

Після Свято-Троїцького Іонинського монастиря ми попрямували у самі печери. Але для мене було несподіванкою дізнатися, що під Ботанічним садом знаходяться печери в яких ми побували. У печері я відчув напругу, чим нижче ми спускалися, тим більше вона збільшувалася. Ми бачили кістки померлих, побачили ікони.

Ходить така легенда, що одна жінка пішла в заборонену зону і більше ніколи не повернулася...

В 1888 році земля над печерами належала Артилерійському відомству, ні в чому не зацікавленому, крім грошей. Ходи стояли відкритими, їх охороняла поліція, а потім вхід був засипаний — ймовірно, за рішенням військових. У 1910 році зсув знову розкрив печери в двох місцях, а жителі їх розграбували — в перший, але не останній раз.

22 жовтня 1911 року, на свято Казанської ікони Божої Матері, у храмі ігумен Валентин зустрів князя Володимира Давидовича Жевахова, глибоко релігійну людину вкрай химерної долі. Організувати дослідження забутої святині в місті його дитинства було цілком в його силах — все-таки він був старшим радником Київського губернського правління. Князь навіть не міг припустити, що він збудує церкву в ім'я Різдва Пресвятої Богородиці у новоствореному Звіринецькому скиту, саме у скиті він буде ховатися під час революції та Громадянської війни, саме там в 1924 році буде пострижений у ченці під ім'ям Іоасафа.

В 1933 році настоятель Звіринецького скита Архимандрит Філарет був убитий безбожниками, а в 1934 році Звіринецький скит був закритий, а його храм — підірвано. Печери були знову вщент розорені.

Ось, як В. М. Каманін у своїй книзі описує характерну келію Звіринецьких печер: «Затворницьких ніш-келій в Звіринецьких печерах всього сім; всі вони однакової форми і розташовані на тій же печерній вулиці, де знаходиться вівтар. Затворницькі келії мають всередині форму великої російської печі; довжина її дорівнює зростанню людини; в її гирлі іноді вільно, а іноді з труднощами може пролізти людина; посередині підлоги ніші проритий рів у всю її довжину, глибиною по коліна людини; по боках ніші, паралельно ровику, влаштовані дві лавки. Влізши в таку нішу-келію, подвижник мав можливість вільно сидіти на лежанці, опустивши ноги у рів; стоячи на дні рівчака, подвижник міг підійматися навіть у весь зріст. На протилежній лежанці могли міститися ікони, лампади, священні книги, посуд для води та просфори. За життя подвижника рів міг служити йому ложем для сну, а по смерті —

могилою. І дійсно, у ровику таких ніш ми знаходимо поховання, а в ніші ігумена Климента виявлені, крім того, ікона Божої Матері, панатія і черепки від розбитої посудини, що в сукупності свідчить про перебування в ніші ігумена з метою, звичайно, подвижництва. Близькість таких ніш до вівтаря давала можливість подвижникам чути богослужіння...»

У печерах виявилось до 98 поховань у 48 локулах (похоронних нішах) і до 25 тіл по всіх ходах, в тому числі жіночі і дитячі — що перекується з баченнями Феодосії Матвієнко. Особливо велика кількість безладно лежать скелетів виявилось в келії біля засипаного входу на початку Вівтарної вулиці (провал розкрив печери в іншому місці). Печери служили місцем відлюдництва: в 1993 році мощі мучеників Звіринецьких досліджувалися на кафедрі рентгенодіагностики Київського медичного інституту, і було виявлено, що кістки всіх скелетів несуть на собі сліди захворювань, характерних для досить тривалого перебування людини в вогкості, холоді і темряві. Тими ж дослідженнями була підтверджена старовину поховань: кістки були датовані XI—XII століттями.

Навпроти входу в печерний храм розкопками була розкрита замурована келія, і у похованні виявлено панатія із зображенням Божої Матері. Над келією — графіті, з якого випливає, що похований там ігумен Климент. Поховання незацеплені, а монастирським Афонським уставом його слід розкрити через три роки, щоб перевірити стан тіла і вирішити, як з ним вчинити — це ще одне підтвердження того, що історія монастиря обірвалася раптово і трагічно. Дев'ять ігуменів з початку XI ст. — це веде нас до 1240 року, Батисевої навали. Ймовірно, монахи і деяка кількість місцевих жителів втекли від татар у печери — вузькі ходи легко обороняти, і були замуровані нападами, що не шукали зайвих труднощів. Можливо, завойовники зігнали людей в печеру і там замурували — так чи інакше, люди померли не від меча...

Зустріч із сивою давниною назавжди закарбується у нашій пам'яті. ■

**НАЦІОНАЛЬНИЙ МУЗЕЙ МИСТЕЦТВ
ІМ. БОГДАНА ТА ВАРВАРИ ХАНЕНКІВ**

Еліна ХАРЕНКО, III курс, юр. ф-т

Музеї дають змогу побувати в давньому минулому, побачити сьогодення... У листопаді, в рамках навчальної програми, студенти III курсу (молодші спеціалісти) відвідали Національний музей сучасного мистецтва ім. Богдана та Варвари Ханенків. Він знаходиться на одній з головних вулиць Києва, у будинку, який був збудований наприкінці XIX століття. Київський музей західного й східного мистецтва зараз має ім'я своїх творців, подружжя Варвари й Богдана Ханенків. Саме їхня приватна колекція поклала початок музею. Фасад цього музею нагадує палаццо з Венеції, а зали витримані в стилістиці голландського бароко XVII ст., готики, рококо та ренесансу.

Ядром музею і картинної галереї являється приватна колекція родини Ханенків і колекція картин, що зібрав вчений-хімік Щавинський В. О.

В особистих зібраннях Варвари й Богдана були прадавні статуї з Єгипту, бронзова скульптура, античні твори із глини й скла, скульптура Греції й Рима, предмети старовини з Візантії, ікони, тканини та прикраси Київської Русі.

Ми насолоджувались творами живописців і скульпторів Японії, Китаю, Персії, Туреччини, Фландрії, Іспанії, Італії, а також багатьох інших країн. Серед перлин музею — портрет Інфанти Маргарити пензля Дієго Веласкеса, виставлений в Іспанському залі. Цю картину впізнає кожен, хто хоч небагато цікавився історією живопису. Серед інших шедеврів ми мали змогу побачити оригінали Рубенса, Белліні, Сурбарана та інших відомих творців другої половини XIX ст.

Цей національний музей важливий для нас не тільки, як історична пам'ятка, але і як видатний зразок мистецького колекціонування, перебуваючи у якому, настільки поринаєш у його атмосферу, що починаєш втрачати відчуття реальності. ■

ЗОЛОТІ ВОРОТА

Ангеліна ЛУЦЕНКО, III курс, юр. ф-т

Багато цікавих історичних пам'яток знаходиться в столиці України Києві. Особливе місце серед них займають Золоті ворота, збудовані в 1037 році за часів правління Ярослава Мудрого.

Майже два століття ця споруда мала не тільки оборонне значення, а була символом політичної незалежності і могутності Київської Русі, як держави і Києва, її столиці.

Свою назву ворота дістали за аналогією до константинопольських Золотих воріт, що також були парадним в'їздом до міста. Як могутня фортифікаційна споруда, Золоті ворота наводили жах на завойовників своєю неприступністю. Навіть монголо-татари у 1230 році не подумали взяти їх штурмом за допомогою своїх стінобитних машин. Ворота зруйновані тоді, коли було вже захоплено Київ.

Напізруйновані Золоті ворота аж до середини XVIII століття були в'їздом до центральної частини Києва. В 1648 році, після перемоги під Жовтими Водами через них тріумфально в'їхав до столиці Богдан Хмельницький.

Та час дедалі більше руйнував залишки старовинної пам'ятки, незважаючи на спроби її врятувати.

У 1972—1973 роках київські вчені старанно дослідили пам'ятку і вирішили збудувати павільйон-реконструкцію, який не тільки б захищав рештки Золотих воріт, а й відтворював їх імовірний вигляд.

Із зовнішнього боку в'їзні металеві ворота зроблені за зразком стародавніх врат. Від міста ворота перекиваються на всю висоту арки підйомними дерев'яними ґратами, обкованими металом.

З оглядового майданчика Золотих воріт, до якого наверх ведуть сходи, відкривається прекрасна панорама Києва. ■

ПОДОРОЖ ДО КАМ'ЯНЦЯ-ПОДІЛЬСЬКОГО

Поліна КОЗАЧУК, II курс, ек. ф-т

Наприкінці жовтня студенти II курсу нашого Коледжу відвідали Кам'янець-Подільський.

Наче зачаровані, зупинилися ми на крутих берегах Смотрич-ріки. У серпанку проглядалися стрункі дзвіниці, приземкуваті оборонні вежі, стріласті вікна будівель минулих століть і просторі, світлі сучасні будівлі Кам'янця.

«Перлиною на камені» називають місто, де природа і талант зодчих створили неповторний ансамбль крутих берегів і фортечних стін. Поєднання стилів Сходу і Заходу, де мінарет і костел, ратуша і православна церква стоять поруч, де кожен камінь зберігає в собі глибину та серце історії, поставили Кам'янець-Подільський в один ряд із Києвом та Львовом з точки зору величчя та цінності історичних пам'яток. Саме поєднання різних культур на маленькому острові робить Кам'янець унікальним та неповторним! Такого міста в Україні більше не має!

Хто не був в Кам'янці-Подільському, той не бачив

Україну, адже саме тут переплелися традиції та долі цілих народів, які бажали володіти цією твердиною і тільки Час дозволив, щоб центр Поділля перетворився на маленьке, з неповторною красою, спокійне містечко, що час від часу перетворюється на фестивальний центр України.

Під час експерсії ми дізналися, що сучасну назву місто отримало лише в XIV ст., за однією із версій місто Кам'янець носило назву Петридава, що означало місто-камінь або місто на камені. Та і справді, якщо поглянути здалеку на Кам'янець-Подільський, а саме на острів, де розміщено Старе місто, ми побачимо великий камінь, на якому розміщені будинки.

Центром Поділля до 1939 року був саме Кам'янець-Подільський, який через недалекоглядність російських чиновників не зміг витримати економічної війни з новим містом — Проскуровом, і змушений був піти у тінь, а ще майже 100 років назад було втрачено статус центру Подільського єпископства. Кам'янець-Подільський зачарував всю нас неповторною єдністю ландшафту та архітектури, величчю та гостинністю. Якщо бажаєш потрапити у казку — віддай Кам'янець-Подільський! ■

Щиро вітаємо
з Днем народження!

у листопаді:

ЧЕБЕРЯКО Оксану Вікторівну,
ГАВЛОВСЬКОГО

Андрія Валерійовича,
ТУКАЛО Марію Дмитрівну;

у грудні:

МАЄВСЬКУ Наталію Віталіївну.

Бажаємо вам міцного здоров'я,
щастя, благополуччя, подальших
успіхів у будь-яких починаннях,
щоденних справах, сміливих планах
та сподіваннях.

Хай вас підтримують та надихають
рідні люди, розуміють та
допомагають колеги, минають
негазди та непорозуміння. Хай
доля збагачує вас життєвою
мудрістю, енергією, натхненням та
радістю сьогодення.

Весь професорсько-викладацький колектив Коледжу щиро вітає вас зі святом! Бажаємо невтомного натхнення і бажання вчитися, пізнаючи все нові і нові горизонти! Відкривайте для себе цей прекрасний світ і себе для світу! Досягайте все кращих і кращих результатів, а ми, ваші викладачі, охоче будемо вам у цьому сприяти!

17 листопада
ми відзначили
Міжнародний
день
студента!

— Перед тим, як ви розпочнете відповідати, я залюбки вислухаю ваші запитання,— оголосив професор.

— Скажіть, професоре, а який предмет ми сьогодні складаємо?

Першокурсник приходить з першого іспиту, батьки кидаються до нього із запитаннями:

— Ну, як іспит?

— Нічого, тільки екзаменатор якийсь набожний попався, щоразу, коли я щось говорив, він піднімав очі вгору і повторював: «Боже мій, Боже мій!»

Першокурсник: «Я цього року перший раз буду здавати сесію... Це дуже страшно, чи важко, чи... Як це???»

На іспиті студент бере один білет — не знає. Бере інший — теж. Третій — знову лихо... Потім четвертий, п'ятий... Викладач бере його за ліковку і ставить «трійку». Інші студенти обурюються:

— За що?

— Як за що?— відповідає викладач.— Якщо щось шукає, значить щось знає.

У студентів дві прикмети: «Сніг впав. Скоро сесія. Сніг розтанув. Скоро сесія.»

Одержує студент лист із дому. У конверті знаходить 10 доларів і записку від батька: «Дякую, синку, за твій лист, тільки запам'ятай що десять пишеться з одним нулем а не з двома.»

Хай іспити самі здаються,
А заліковки від щастя сміються!
Радій та живи моментом,
Вітаємо з Днем студента!

СтудентІнформ

Газета
Фінансово-правового
коледжу

Започаткована у 2009 році.

№ 3 (27),
листопад — грудень,
2015 р.

Головний редактор
КОЗАЧУК Поліна, II курс, ек. ф-т

Заступник головного редактора
ГАВРИШ Анастасія, I курс, юр. ф-т

Відповідальність за зміст статей
несуть автори. Точка зору авторів може
не співпадати з думкою редакції.

Над номером працювали: ГУБАНОВА Т. О., ПАРИМСЬКА М. М., МУЛЯНОВА Т. М., ДЕМ'ЯНЕНКО М. Г., ІВАШКО М. В., БЕЛІК К. О.

Підписано до друку 16.12.2015. Наклад 300 пр. Зам. № 15-456. Дизайн, верстка, друк СМП «АВЕРС»

Редколегія
БОГУН Мар'яна, IV курс, юр. ф-т
БОДНАР Павло, III курс, юр. ф-т
БУДКОВА Віолета, IV курс, юр. ф-т
ВАСИЛЬЄВА Анна, III курс, ек. ф-т
ДЬОМІНА Вероніка, III курс, ек. ф-т
ЖИГУН Олег, IV курс, юр. ф-т
ІВАНЮК Олександра, III курс, ек. ф-т
КОБЗОВА Анастасія, III курс, ек. ф-т

МАЙОРОВА Юлія, IV курс, ек. ф-т
МИХАЛЬСЬКИЙ Дмитро, IV курс, юр. ф-т
НАУМЕНКО Валерія, I курс, юр. ф-т
ПРОЦАН Богдан, III курс, юр. ф-т
СЕМЕНЕНКО Вікторія, IV курс, юр. ф-т
СОВА Марія, III курс, ек. ф-т
ТКАЧЕНКО Павло, III курс, юр. ф-т
ШАМАН Яна, III курс, ек. ф-т
ЯКОВЕНКО Аліна, II курс, ек. ф-т